

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 112/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Браниславе Апостоловић председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1930/19 од 19.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСТУПА СЕ предмет Основног суда у Бачкој Паланци П1 90/18 Апелационом суду у Новом Саду, ради оцене изузетне дозвољености ревизије по члану 395.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 90/18 од 15.04.2019. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати за период од 01.09.2007. године до 31.12.2011. године на име неисплаћене накнаде за ноћни рад, на име неисплаћене накнаде за прековремени рад и за рад на дан празника износ од укупно 183.697,25 динара са законском затезном каматом на тај износ почев од 11.03.2019. године па до исплате и на име законске затезне камате на сваку појединачно исплаћену накнаду почев од доспећа па до 11.03.2019. године износ од 248.890,99 динара. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да изврши уплату за тужиоца свих неуплаћених доприноса за ПИО на терет запосленог и доприноса за ПИО на терет послодавца Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених у укупном износу од 68.133,08 динара са каматом као за јавне приходе почев од 11.03.2019. године па до уплате, као и камату за неблагоприятно плаћене јавне приходе (доприносе за ПИО) почев од дана доспећа па до 11.03.2019. године у износу од 195.841,83 динара, доприноса за здравствено осигурање на терет запосленог и доприноса за здравствено осигурање на терет послодавца Републичком заводу за здравствено осигурање радника у укупном износу од 26.991,18 динара са каматом као за јавне приходе почев од 11.03.2019. године па до уплате, као и камату за неблагоприятно плаћање јавних прихода (доприноси за здравствено осигурање) почев од дана доспећа па до 11.03.2019. године у износу од 77.583,49 динара и доприносе за осигурање за случај незапослености на терет запосленог и доприносе за случај незапослености на терет

послодавца Националној служби за запошљавање у укупном износу од 3.930,75 динара са каматом као за јавне приходе почев од 11.03.2019. године па до уплате, као и камату за неблаговремено плаћене јавне приходе (доприносе за осигурање за случај незапослености) почев од дана доспећа па до 11.03.2019. године у износу од 11.298,57 динара. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 168.684,76 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом петим изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка почев од дана пресуђења па до дана извршности пресуде. Ставом шестим изреке одбијен је предлог тужиоца за ослобађање обавезе плаћања судских такси у поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1930/19 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке делимично је преиначено решење садржано у пресуди Основног суда у Бачкој Паланци П1 90/18 од 15.04.2019. године и одбијен захтев за накнаду трошкова поступка преко износа од 150.684,76 динара са припадајућом затезном каматом. Ставом другим изреке, у осталом делу одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у циљу уједначавања судске праксе.

Правилком из члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, када је по оцени Апелационог суда, о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса, или кад је потребно ново тумачење права.

Како је Апелациони суд у Новом Саду списе предмета доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о изјављеној ревизији, а да претходно није дао оцену о изузетној дозвољености ревизије у овом спору по члану 395. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић